

Arrest

nr. 75 448 van 20 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 3 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 januari 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. GANSBEKE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Irakese nationaliteit te bezitten en van Arabische origine te zijn. U zou een soennitische moslim zijn en afkomstig van Nasseriya. U studeerde sportwetenschappen aan de universiteit van Basra van 1988 tot 1991. In 1991 tijdens de eerste Golfoorlog raakte u tijdens een Amerikaans bombardement gewond aan beide benen met een blijvende handicap tot gevolg. Na uw afstuderen gaf uw lichamelijke opvoeding aan een middelbare meisjesschool te Nasseriya. Naast uw beroep als leraar was u actief voor het comité dat mindervaliden vertegenwoordigde binnen de schoot van het Iraakes Olympisch comité. Enkele maanden voor de val werd u verkozen tot voorzitter van het comité voor mindervaliden op het niveau van de provincie Dhi Qar.

Kort na de val werd u verkozen tot bestuurslid van het Irakees Paralympisch comité. Omwille van uw nieuwe baan, verhuisde u naar Bagdad. Van 2003 tot 2009 woonde u in bij de familie van Samir, die vriend als ook een collega was, in de wijk Ur te Bagdad. U zou sinds 2006 omwille van de veiligheidssituatie niet meer naar Dhi Qar zijn terug gekeerd. U scheidde van uw echtgenoot in 2008 en hertrouwde met Al Shareeda Wijdan (OV: 6.934.307) op 18 mei 2009. In 2009 verhuisde u met uw huidige echtgenoot naar Bagdad al Jadida. U verklaarde dat u sinds 2003 regelmatig werd bedreigd omwille van het feit dat u zich niet islamitisch zou kleden. Zo zou u een broek en geen hoofddoek dragen. Vanaf 2007 werden deze bedreigingen frequenter. De bedreigingen waren telefonisch van aard. Omwille van uw verschijning en uw publieke functie voor het Paralympisch comité, zou u zich als vrouw uit het Zuiden niet conformeren naar Islamitische gebruiken en gewoonten. In oktober 2011 vielen onbekenden het huis binnen van uw schoonouders. Ze vroegen naar u en uw echtgenoot. Tijdens dit incident zou uw schoonvader zijn vermoord en uw schoonbroer Khalid zijn ontvoerd. Op 10 november 2011 zouden onbekenden eveneens uw familie in Nasseriya hebben bezocht. Men zou eveneens op zoek zijn geweest naar u en uw echtgenoot. Na een woordenwisseling zou uw broer door deze onbekende zijn doodgeschoten. Enkele dagen later zouden op 15 november 2011 onbekenden uw huis in Bagdad al Jadida hebben beschoten. Er zouden bij dit incident ook twee dreigbrieven zijn achtergelaten. U verklaarde na deze aanslag te zijn gaan inwonen bij uw vriend en collega Samir in de wijk Ur. U zou nog enkele dagen naar uw werk zijn geweest om uiteindelijk op 18 november 2011 Bagdad samen met uw zontje Mohammed als ook met uw echtgenoot Al Shareeda Wijdan, Irak te verlaten. U reisde via Arbil naar Jordanië, Amman. Vanuit Amman reisde u per vliegtuig naar België, om hier toe te komen op 21 december 2011. U gaf diezelfde dag aan de Belgische luchthavenautoriteiten te kennen dat u asiel wenste aan te vragen.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: Uw originele werkbadge van het Irakees Paralympisch comité 2009, een kopie van uw werkbadge voor het Paralympisch comité voor 2005, uw originele werkbadge leerkracht, uw originele mindervalide kaart, uw origineel scheidsrechterboekje volleybal, uw origineel scheidsrechterboekje powerlifting, uw kopies van afstudeerbewijzen aan de universiteit van Basrah, uw origineel nationaliteitsbewijs, uw originele woonstkaart, een kopie van de overlijdensakte van uw broer en tenslotte uw originele politieke aangifte.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commisariaat-generaal (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt uw land te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, noch een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

U verklaarde vanaf 2003 te worden bedreigd omwille van het feit dat u niet islamitisch gekleed zou zijn. U verklaarde geen hoofddoek te dragen. Het is dan ook opmerkelijk te constateren dat er op de documenten met foto die u voorlegt uit deze periode, u nochtans wel een hoofddoek draagt. Wanneer u wordt gevraagd deze onsamenhangendheid te verduidelijken, stelt u dat uw hoofddoek door uw bedreigers niet als een conservatieve hoofddoek werd beschouwd en bijgevolg als "onvoldoende islamitisch" werd geapprecieerd (CGVS, p. 26). Deze verklaring is frappant daar u tijdens het gehoor duidelijk betoogde geen hoofddoek te dragen (CGVS, p. 20-21). Uw uitleg is dan ook geenzins coherent. Voorliggende tegenstrijdigheid doet dan ook ernstige afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u ingeroepen asielmotief.

Voor wat betreft de incidenten die zich in 2011 hebben voorgedaan, te weten de moord op uw schoonvader, de ontvoering van uw schoonbroer als ook de beschieting van uw woning in Bagdad, wekt het verbazing dat u van deze incidenten geen gewag heeft gemaakt in de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie vragenlijst DVZ). Wanneer u wordt gevraagd waarom u deze incidenten niet heeft vernoemd, stelt u met betrekking tot de problemen die uw schoonfamilie heeft gehad, dat dit incident te maken zou hebben met de problemen van uw man en dat dit incident dus geen uitstaans zouden hebben met de door u ingeroepen vervolgingsvrees (CGVS, p. 22). Volledigheidshalve dient hierbij te worden opgemerkt dat het CGVS de problemen van uw echtgenoot niet heeft weerhouden als zijnde een gegronde vrees vervolging in de zin van de conventie van Genève. Voor wat betreft de aanslag op uw woning in Bagdad al Jadida, verzuimt u duidelijkheid te verschaffen waarom u van dit incident, toch de directe vluchtaanleiding voor uw vertrek uit Irak, geen melding heeft gemaakt in de vragenlijst van DVZ (CGVS, p. 24). U spreekt daarentegen over een beschieting vanuit een wagen. Een incident dat u niet aanhaalt wanneer u wordt gevraagd uw asielrelaas uit een te zetten. Deze discrepanties doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van de ingeroepen vervolgingsincidenten ter zake.

Vervolgens kan met betrekking tot de incidenten waarbij uw familie als ook deze van uw echtgenoot betrokken waren, worden opgemerkt dat u helemaal niet aannemelijk maakt waarom uw bedreigers uw families, die beiden te Nasseriya wonen, zouden moeten gaan uithoren over jullie

woonplaats in Bagdad (CGVS, p. 22 - p.23). U verklaarde immers op nationale tv te zijn verschenen en bekend te zijn (CGVS, p. 21). U was kortom een vrij publiek figuur die zich dagelijks met de auto naar haar werk begaf (CGVS, p. 17) waardoor het voor uw bedreigers toch niet al te moeilijk moet zijn geweest om uw adres in Bagdad te achterhalen, zonder hiervoor uw familie onder druk te moeten zetten. Wanneer u met deze vraag wordt geconfronteerd stelt u enkel dat niemand wist waar in Bagdad u precies woonde, waarmee u voorliggende inconsistentie niet nader uitklaart (CGVS, p. 22, 23).

Voorts verklaarde u dat er tijdens de beschieting van uw woonst in Bagdad al Jadida op 17 november 2011, twee dreigbrieven werden achtergelaten voor u en uw echtgenoot. Het is dan ook opmerkelijk dat wanneer u wordt gevraagd of deze dreigbrieven door dezelfde organisatie werden opgesteld, u verklaart dit niet te weten daar u dit aspect niet zou hebben bekeken (CGVS, p. 25). Het wekt toch verbazing dat u en uw man tegelijkertijd met de dood worden bedreigd omwille van jullie eigen verleden en werk, maar dat jullie niet zouden nagaan of deze bedreigingen afkomstig zouden kunnen zijn van dezelfde organisatie(s), te meer daar u, als gevolg van uw problemen, verklaarde uw broer te hebben verloren en uw echtgenoot zijn vader en mogelijk zijn broer. Deze eerder lakse houding getuigt niet van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Dit gaat ook op voor het feit dat u verklaarde na de aanslag op uw woning nog twee dagen te zijn gaan werken (CGVS, p.23). Dit gegeven wekt verbazing gezien het feit dat u juist werd vervolgd omwille van uw werkzaamheden voor het Paralympisch comité. Daarenboven waren de incidenten die zich reeds hadden voor gedaan een duidelijke indicatie dat het uw bedreigers ernstig was. Gevraagd waarom u bijgevolg het risico nam om nog naar u werk te gaan, stelt u dat u niet wilde stoppen met werken omdat anders uw salaris niet zou worden uitbetaald (CGVS, p.24). Het feit dat gezien de omstandigheden economische motieven uw handelen terzake domineerden, overtuigt evenmin dat er in uw hoofde sprake zou zijn geweest van een gegronde vrees voor vervolging. Tenslotte spreekt ook het feit dat u na de aanslag op uw woning nog naar uw huis bent teruggekeerd, uw vrees tegen (CGVS, p. 21, 17). Geconfronteerd met deze inconsistente handelingswijze, past u uw relaas aan en stelt u, dat niet u maar uw vriend Samir nog naar jullie woning zou zijn gegaan om enkele zaken op te halen (CGVS, p. 23). Deze uitleg kan echter niet worden weerhouden daar u duidelijke verklaarde nog diezelfde avond en alsook de avond voorafgaand aan uw vertrek, te zijn teruggekeerd naar uw woning (CGVS, p. 21, 17).

Gezien het geheel van bovenstaande observaties hebt u niet aannemelijk gemaakt uw land te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw verblijf vanaf 2003 in Bagdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld. De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkbaar verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen bepaalde groepen. Bij zware bomaanslagen werden vooral de Amerikaanse (tot einde 2011) en de Iraakse veiligheidstroepen en overheid geviséerd. Ook de sjiietische pelgrims en religieuze minderheden werden slachtoffer van doelgerichte aanslagen. Het doelgericht geweld tegen bepaalde individuen richtte zich op hogere profielen nl. politieke leiders, overheidsambtenaren van hoge rang, rechters en leiders van de Iraakse veiligheidsdiensten (zie bijgevoegde SRB De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak-Bagdad dd. 5 januari 2012).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw

aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2,c) van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen oa. leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiëtische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Bagdad, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Bagdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten, wijzigen voorgaande appreciatie niet. Uw originele werkbadge van het Irakees Paralympisch comité 2009, een kopie van uw werkbadge voor het Paralympisch comité voor 2005, uw originele werkbadge leerkracht, uw originele mindervalide kaart, uw origineel scheidsrechterboekje volleybal en tenslotte een origineel scheidsrechterboekje powerlifting bewijzen uw werk voor het Irakees Paralympisch comité, dat hier verder niet ter discussie staat. Uw origineel nationaliteitsbewijs bevestigt uw herkomst uit Dhi Qar. Het feit dat u voor uw komst woonachtig was in Bagdad, zoals blijkt uit uw woonkaart, staat verder niet ter discussie. Tenslotte kan voor wat betreft de kopie van de overlijdensakte van uw broer als ook voor wat betreft uw originele politie aangifte van de feiten d.d 17 november 2011 worden betoogt, dat deze documenten enkel kunnen worden weerhouden als ze kaderen binnen geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1 Verzoekster en haar echtgenoot werden beiden overeenkomstig artikel 7, §1 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 4 januari 2012 correct opgeroepen voor een gehoor op 10 januari 2012 door een medewerker van het CGVS in het kader van hun asielaanvraag. Dit gehoor nam plaats op het adres van hun verblijfplaats in het "Gesloten centrum: Woning van de Dienst Vreemdelingenzaken" te Tielt. Advocaat Gansbeke heeft op 5 januari per fax aan het CGVS zijn tussenkomst gemeld. Hij bevestigt op de hoogte te zijn van de datum van het verhoor, meldt dat hij zijn "cliënten zal bijstaan tijdens dit interview" en vraagt uitdrukkelijk met zijn "tussenkomst rekening te willen houden en de betrokken medewerker hierover in te lichten".

2.2. Het volstaat niet verzoekster correct op te roepen zonder er voor te zorgen dat verzoeksters recht op bijstand effectief kon worden uitgeoefend waaronder de daaraan verbonden mogelijkheid van haar raadsman om het gehoor bij te wonen, zoals voorzien in artikel 19 van bovenstaand KB van 11 juli 2003. Verzoekster en haar echtgenoot die beiden opgeroepen werden op dezelfde dag werden echter op hetzelfde uur gehoord door twee verschillende medewerkers. Verzoeksters raadsman diende dan ook een keuze te maken en heeft enkel het verhoor van verzoeksters echtgenoot kunnen bijwonen. Dit klemt te meer nu verzoekster naast eigen asielmotieven ook motieven aanvoert gemeenschappelijk aan beide echtgenoten en zij in tegenstelling tot haar echtgenoot, wel werd gehoord over deze

gemeenschappelijke motieven die de directe aanleiding vormden voor hun vertrek uit Irak (zie administratief dossier). Haar verklaringen raken aldus ook de belangen van haar echtgenoot.

Het verzoekschrift citeert bovendien concrete problemen tijdens het CGVS-verhoor zoals te lezen valt in het gehoorverslag van het CGVS. Hieruit blijkt dat meerdere vragen hernomen dienden te worden nadat ze opnieuw in context werden gezet. Daargelaten of dit aan de tolk te wijten is, aan de vraagstelling of aan de dubbelzinnige aard van sommige van verzoeksters antwoorden kan slechts worden vastgesteld dat verzoeksters raadsman niet de mogelijkheid heeft gehad om op het einde van het gehoor mondelinge opmerkingen te geven conform artikel 19, § 2 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Volledigheidshalve dient te worden gewezen op een materiele vergissing in de datum op het gehoorverslag van het CGVS dat wel degelijk plaatsvond op 10 januari, zoals correct gesteld in de bestreden beslissing en ter terechtzitting wordt bevestigd door verweerder, en niet op 9 januari zoals verkeerdelijk gemeld in het gehoorverslag.

2.3. Krachtens artikel 39/2, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet is het in casu aangewezen de bestreden beslissing te vernietigen omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 januari 2012 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK